

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Det overordnede formål med lovforslaget er at øge luftfartssikkerheden. Der foreslås dels en sikkerhedsmæssig forbedring af de krav, der skal opfyldes for en virksomheds flyvning med egne ansatte, dels en præcisering af de betingelser, hvorunder der kan udføres privatflyvning mod betaling med passagerer (for at hindre ulovlig taxaflyvning - såkaldt sort taxaflyvning). Endelig foreslås en skærpelse af sanktionsbestemmelserne, således at ulovlig taxaflyvning, eller firmaflyvning med ansatte uden anmeldelse straffes og medfører, at pilotens certifikat frakendes ubetinget i en periode. Tilsvarende gælder forsøg på ulovlig taxaflyvning eller forsøg på firmaflyvning uden anmeldelse eller, såfremt væsentlige vilkår for en meddelt tilladelse eller for en virksomheds firmaflyvning med egne ansatte er overtrådt.

Lovforslaget indeholder i øvrigt elementer fra lovforslag nr. L 218, som blev fremsat af trafikministeren den 7. april 1999, og som ikke blev færdigbehandlet i daværende folketingssamling, jf. Folketingstidende 1998/99 tillæg A side 5257 ff og 5271 og forhandlingerne side 5590 ff. Der er ved affattelsen af de dele af lovforslaget, som vedrører det tidligere lovforslag, foretaget visse ændringer dels på baggrund af de bidrag, der fremkom i forbindelse med den efterfølgende udvalgsbehandling af L 218, dels i lyset af de bemærkninger, der er fremkommet under møder, der har været afholdt i september 1999 med organisationer og virksomheder med særlig interesse i luftfartslovgivningen.

Lovforslaget udmønter endvidere nogle indstillinger fra en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for Grønlands Landsstyre og Trafikministeriet i en rapport om luftfartslovgivningen i relation til Grønland. Rapporten er den 24. september 1999 fremsendt til Folketingets Trafikudvalg.

Endelig indeholder lovforslaget nogle justeringer og præciseringer på områder, hvor det i praksis har vist sig hensigtsmæssigt at forbedre lovgrundlaget.

I forhold til lovforslag nr. L 218 er de væsentlige ændringer for så vidt angår firmaflyvning, at der indføres en anmeldelsesordning i stedet for en tilladelsesordning, at kravet til pilotens certifikat ikke længere vil være B-certifikat, men i stedet for A-certifikat med særlige krav om erfaring og helbred, og at der ikke vil være krav om driftshåndbog eller dokumentationskrav, samt at der ikke skal være ansat en person, der er ansvarlig for firmaflyvning.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Lovforslaget vedrørende privatflyvning mod betaling og firmaflyvning med egne ansatte

2.2. Baggrund

Luftfart kan opdeles i erhvervmæssig og ikke-erhvervmæssig luftfart.

Erhvervmæssig luftfart omfatter først og fremmest lufttransport med passagerer, post og fragt mod vederlag og/eller lejeafgift, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber (EF-Tidende 1992 nr. L 240, side 1). Den erhvervmæssige luftfart, der er undergivet en omfattende regulering med baggrund i internationale regler, kan kun udføres, såfremt der efter forordningen er givet licens til det pågældende luftfartsselskab. Dette selskab har herefter adgang til at udføre erhvervmæssig luftfart i og mellem de lande, der indgår i det europæiske økonomiske område. Erhvervmæssig luftfart uden for dette område kræver særlig tilladelse efter luftfartslovens § 75.

Ikke-erhvervmæssig luftfart afgrænses negativt som den form for luftfart, der ikke er erhvervmæssig, og udgangspunktet er, at der ikke kræves særlig tilladelse til udførelse heraf, idet en række tekniske og sikkerhedsmæssige betingelser dog skal være opfyldt.

Ikke-erhvervmæssig luftfart omfatter den egentlige privatflyvning og firmaflyvning samt visse former for specialflyvninger. Ved firmaflyvning forstås navnlig en virksomheds lufttransport af sine ansatte enten i et luftfartøj, som virksomheden er registreret